

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200532
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5320200532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Andreja Kekelyho, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matka B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX A., zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522 a otec L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4P/9/2020-58 zo dňa 28. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 4P/9/2020-58 zo dňa 28. mája 2020 vo výrokoch I. a II. p o t v r d z u j e .

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 4P/9/2020-58 zo dňa 28. mája 2020 vo výroku III. o trovách konania m e n í tak, že žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa P. W., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 200,00 Eur mesačne k rukám matky vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom podania návrhu 27.02.2020. Zameškané výživné od 27.02.2020 do 28.05.2020 (tri mesiace) vo výške tri mesiace x 160,00 Eur = 480,00 Eur zaplatí otec spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach 20,00 Eur vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej výške, v stanovenej lehote (výrok I.). Súčasne vyslovil, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 9C/25/2016-48 zo dňa 18.08.2016, právoplatný dňa 24.12.2016, vo výroku II., ktorým bol otec zaviazaný platiť výživné na maloletého P. W., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 40,00 Eur mesačne. V ostatných výrokoch ostáva rozsudok nezmenený (výrok II.). Otcovi uložil povinnosť nahradiť matke trovy konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa podaným návrhom, doručeným súdu dňa 27. februára 2020, domáhala zvýšenia výživného pre maloletého P., a to zo sumy 40,00 Eur mesačne na sumu 200,00 Eur mesačne počnúc dňom podania návrhu, keďže od doby posledného rozhodovania súdu o výživnom v roku 2016 došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa. V čase posledného rozhodovania jednalo sa o určenie výživného vo vzťahu k novonarodenému dieťaťu, pričom od toho času dieťa povyrástlo, navštevuje materskú školu a navyše došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, s čím sú zvýšené výdavky. Zmena pomerov nastala aj na strane otca, ktorý je živnostník a má príjem zo

živnosti v odbore výroba a spracovanie jednoduchých výrobkov z kovu a prípravné práce k realizácii stavby. Vykonáva tiež činnosť zvárača. Matka zabezpečuje celodennú starostlivosť o dieťa, pracuje ako výchovná poradkyňa v základnej škole s príjmom 600,00 Eur mesačne. Okrem príjmu z pracovnej činnosti matka poberá aj rodičovský príspevok vo výške 390,00 Eur.

3. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti otca na pojednávaní dňa 28.05.2020. Predvolanie na súdne pojednávanie prevzal otec dňa 29.04.2020 spolu s návrhom, dôkazmi a výzvami, aby predložil dôkazy o svojom príjme, zárobku, výdavkoch. Otec sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, písomne sa nevyjadril a nespochybnil tvrdenia matky.

4. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa podaním zo dňa 15.04.2020 podal správu z prešetrenia pomerov v domácnosti matky, maloletého dieťaťa, ako aj otca maloletého dieťaťa. Z predmetnej správy vyplynulo, že nedostatky v starostlivosti o dieťa zo strany matky zistené neboli, a pokiaľ ide o otázku výživného, kolízny opatrovník navrhol rozhodnúť o výživnom podľa schopností a možností otca. Súdného pojednávania sa kolízny opatrovník nezúčastnil, svoju neprítomnosť ospravedlnil, a preto súd konal v jeho neprítomnosti.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že naposledy rozhodoval súd o výživnom v konaní o určenie otcovstva, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 9C/25/2016. Keďže došlo k súhlasnému vyhláseniu rodičov o uznaní otcovstva, súd konanie o určenie otcovstva zastavil a rozsudkom č.k. 9C/25/2016-48 zo dňa 18.08.2016 schválil rodičovskú dohodu o zverení maloletého dieťaťa do výchovy a starostlivosti matky. Otec sa zaviazal platiť na výživu maloletého dieťaťa sumou 40,00 Eur mesačne počnúc dňom 19.07.2015, t.j. odo dňa narodenia maloletého P.. Zároveň sa rodičia dohodli, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým P. každú páru nedeľu v roku od 13.00 hod. do 15.00 hod. za prítomnosti matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.12.2016. V čase posledného rozhodovania bola matka poberateľkou rodičovského príspevku v roku 2015 vo výške 176,00 Eur, v roku 2016 vo výške 203,20 Eur, poberala prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur. Výdavky dieťaťa v uvedenom období dosahovali výšku 205,40 Eur (Nutrilon, dojčenská voda, plienky, strava, drogéria, oblečenie, lieky). Výdavky matky dosahovali výšku 257,69 Eur (strava, drogéria, oblečenie, poisťka pre maloletého 17,50 Eur, poisťka matky 30,19 Eur, telefón). Rodičia maloletého P. nežili v spoločnej domácnosti. Maloleté dieťa malo kožné problémy, bolo nevyhnutné kupovať mu hypoalergénne mlieko, špeciálnu hygienu, nakoľko mal ekzém. Otec v čase posledného rozhodovania bol vedený na úrade práce, pracoval aj na 4 hodiny denne v stavebnej firme KROSS, Podvysoká s hodinovou mzdou 2,00 Eurá. Študoval na Strednej odbornej škole v Čadci, ale kvôli prospachu bol zo školy vylúčený. Od septembra 2016 mal otec nastúpiť na Strednú drevársku školu v Krásne nad Kysucou. Všetky výdavky otca mu hradila jeho matka.

6. V nadväznosti na citované ustanovenie § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, 3, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine konštatoval, že pri svojom rozhodovaní o zmene výživného porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia. Porovnal u oboch rodičov navzájom možnosti, schopnosti a majetkové pomery, prihliadol k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Z vykonaného dokazovania zistil, že zmena pomerov nastala na strane maloletého dieťaťa, ktoré je vekovo staršie, s čím sú spojené zvýšené výdavky na ošatenie, stravu, obuv, navštevuje materskú školu, má zdravotné problémy (ekzém a astma). O dieťa sa výlučne stará matka, otec dieťa nenavštevuje, okrem výživného dieťaťu nekupuje darčeky pri príležitosti narodenín, menín, Vianoc a podobne. Matka pracuje ako výchovná poradkyňa v Základnej škole A. s príjmom 600,00 Eur mesačne. Okrem toho poberá rodičovský príspevok vo výške 390,00 Eur mesačne. Spolu s dieťaťom žijú v byte rodičov matky, za čo im matka platí nájomné vo výške 100,00 Eur mesačne a hradí výdavky na elektrickú energiu, kúrenie, spotrebu vody spolu v sume 150,00 Eur mesačne. Matka má vyživovaciu povinnosť iba voči maloletému P.. Matka platí poisťné sebe i maloletému 39,20 Eur + 17,50 Eur. Náklady na oblečenie matky a dieťaťa vyčíslila v sume 80,00 Eur až 120,00 Eur mesačne, stravu v domácnosti pre ňu a pre maloleté dieťa v sume 200,00 Eur až 250,00 Eur mesačne. Okrem toho matka hradí pre maloleté dieťa poplatky v súvislosti s návštevou materskej škôlky vo výške 20,00 Eur mesačne, stravné v škôlke 25,00 Eur až 35,00 Eur mesačne, doplatky na lieky pre dieťa 20,00 Eur mesačne. Pokiaľ ide o náklady v súvislosti so zdravotnými problémami (ekzém, astma), výšku matka nekonkretizovala. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania teda ustálil výdavky na maloleté dieťa v celkovej výške 462,90 Eur, čo predstavuje náklady na materskú škôlku 20,00 Eur, stravné v škôlke 25,00 Eur až 35,00 Eur, nájom bytu 150,00 Eur, z toho alikvótna časť na dieťa 75,00 Eur, nájomné

rodičom 100,00 Eur, z toho 1/2-ica alikvótna časť dieťaťa 50,00 Eur, poistenie maloletého dieťaťa 17,90 Eur, lieky 20,00 Eur, oblečenie 80,00 Eur až 120,00 Eur mesačne, strava 200,00 Eur až 250,00 Eur, z toho alikvótna časť pre dieťa 125,00 Eur. Nadväzne súd ustálil rozsah vyživovacej povinnosti vo vzťahu k matke v rozsahu 1/3-iny a vo vzťahu k otcovi v rozsahu 2/13-in. Pri tejto úvahe vychádzal z preukázanej skutočnosti, že o dieťa sa stará výlučne matka, matka sama zabezpečuje aj starostlivosť o spoločnú domácnosť s dieťaťom. Keďže otec sa o dieťa a domácnosť nikdy nestaral, má zvýšený časový priestor na zvýšenie svojho príjmu, a teda aj platenie výživného vo väčšom rozsahu na rozdiel od matky, ktorá okrem finančných plnení osobnou starostlivosťou o dieťa a domácnosť plní časť svojej vyživovacej povinnosti naturálnym spôsobom.

7. V nadväznosti na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine súd skúmal schopnosti a možnosti rodičov platiť súdom stanovené výživné, pričom bral do úvahy aj ust. § 62 ods. 5, keďže výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, nakoľko prioritná je výživa maloletého dieťaťa. V prejednávanvej veci otec napriek výzve súdu nepreukázal výšku svojho príjmu, keďže je samostatne zárobkovo činnou osobou, na súdne pojednávanie sa nedostavil, neuviedol a nedokladoval relevantné výdavky v súvislosti so svojou pracovnou činnosťou, resp. životné náklady. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec postupuje účelovo, vzdáva sa lepšieho príjmu, lepšieho zárobku v záujme vyhýbania sa vyživovacej povinnosti. Takto postupoval už v čase určenia výživného, kedy ukončil zamestnanie, zaevidoval sa do evidencie nezamestnaných s tvrdením, že bude pokračovať štúdiom na strednej škole, čo však nikdy nezrealizoval, avšak dosiahol v príčinnej súvislosti s takýmto účelovým postupom určenie výživného len vo výške 40,00 Eur mesačne. Aj keď si bol vedomý, že v štúdiu nepokračuje, sám z vlastnej iniciatívy po dobu 4 a pol roka výživné pre maloleté dieťa nezvýšil. V čase terajšieho konania o zvýšenie výživného súd pozoroval prístup otca, na ktorý by sa dalo aplikovať ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a teda vychádzať z príjmu, ktorý by mohol dosahovať a nie ktorý účelovo po podaní návrhu dosahuje. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že otec bol zamestnaný v Schaeffler Kysuce, s.r.o. Kysucké Nové Mesto od 01.06.2017 do 30.11.2017. Vymeriavací základ, hrubý príjem je približne 900,00 Eur. Od 01.07.2019 je SZČO. Ako vymeriavací základ pre odvody je uvedený príjem približne 500,00 Eur. Tento si však určuje samotný podnikateľ, teda takýto príjem nie je dôkazom o skutočnom čistom príjme otca. Ide len o príjem, ktorý si určí samotný podnikateľ pre účely odvodov do zdravotnej a sociálnej poisťovne. Takýto záver vyplynul aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 15.04.2020, pred ktorým uviedol otec maloletého dieťaťa, že posledný príjem za január 2020 mal približne 1.400,00 Eur čistého. Pracuje v strojárskvej oblasti, prevažne v zahraničí, v Nemecku, Francúzsku, v 3-4 týždňových pracovných turnusoch. Účelový postup je však zrejmý už aj z tohto vyjadrenia kolízneho opatrovníka, pred ktorým uviedol, že od 01.02.2020 je práceneschopný, pričom návrh na zvýšenie výživného bol podaný 27. februára 2020, v čom súd videl časovú súvislosť. Pokiaľ ide o výdavky otca, ktoré uviedol pred kolízny opatrovníkom, neuviedol ich súdu a nepreukázal ich dôkazmi. Ide o odvody 240,00 Eur, dlh Sociálnej poisťovni 500,00 Eur, zdravotnej poisťovni 600,00 Eur, odvody Sociálnej poisťovni 30,00 Eur, zdravotnej poisťovni 30,00 Eur, paušál telefón 150,00 Eur, výdavky s bývaním 80,00 Eur, tvrdené výživné na maloletého P. 100,00 Eur. Ani jeden z uvedených výdavkov otec nepreukázal dôkazom. Súd preto vychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, že výška príjmu otca je minimálne vo výške 20-násobku sumy životného minima, ktorá mu umožňuje platiť výživné 200,00 Eur mesačne, keďže súdu neposkytol žiadne tvrdenia, žiadne dôkazy o svojich príjmoch a výdavkoch. Mal za to, že takto stanovené výživné zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa, jeho nákladom a možnostiam a schopnostiam otca. Zohľadnil, že otec sa na starostlivosti o maloleté dieťa nepodieľa.

8. Zameškané výživné od 27. februára 2020 do 28. mája 2020 (za tri mesiace) predstavuje 3x 160,00 Eur = 480,00 Eur. Takéto zameškané výživné uložil otcovi platiť spolu s bežným výživným v splátkach vo výške 20,00 Eur mesačne pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky v stanovenej lehote.

9. Keďže okresný súd v súlade s ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine konštatoval zmenu pomerov, zmenil týmto rozsudkom rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 9C/25/2016-48 zo dňa 18.08.2016, a to vo výroku II.

10. O trovách konania súd rozhodol tak, že otec je povinný nahradiť matke trovy konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 55 CMP. Súd mal za to, že s ohľadom na okolnosti tohto prípadu je spravodlivé, aby otec nahradil matke vzniknuté trovy konania. Otec maloletého dieťaťa dlhodobo svojím správaním dáva príčinu k takémuto postupu matky, kedy nemá inú možnosť ako sa domôcť zvýšeného

výživného cestou súdu, k čomu musela využiť právne služby. Z celého prístupu otca už od počiatku je zrejmé, že sa vyhýbal určeniu otcovstva, matka musela podať návrh na určenie otcovstva, až v priebehu konania došlo k súhlasnému vyhláseniu o určení otcovstva na matrike. Výživné na maloleté dieťa bolo v konaní o určení otcovstva určené v minimálnej výške 40,00 Eur pre účelový postup otca, ktorý tvrdil, že bude pokračovať v štúdiu na strednej škole, čo nikdy nezrealizoval a napriek tomu, že vedel o tom, že neštuduje na strednej škole a vedel o tom, že z toho dôvodu bolo určené výživné 40,00 Eur mesačne, sám od seba výživné vo výške 40,00 Eur nezvýšil po dobu 4 a pol roka, o dieťa sa nezaujímal, nič mu nekúpil. Keďže neplatil pravidelne ani túto minimálnu sumu výživného, dobrovoľne nemal záujem zvýšiť svoju vyživovaciu povinnosť, napriek podstatnej zmene pomerov na svojej strane (zárobok 1.400,00 Eur mesačne) a napriek podstatnej zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, matka nemala inú možnosť ako hájiť práva dieťaťa len podaním návrhu na súd. Takto jednoznačne súd dospel k záveru, že súdne konanie a trovy konania zavinil otec maloletého dieťaťa a je povinný tieto trovy konania matke zaplatiť, pretože pokiaľ by bol uzavrel s matkou dohodu o zvýšení výživného, nemuselo k súdному konaniu a k súdному určeniu výživného dôjsť.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa. V úvode odvolania sa ospravedlnil súdu za neúčast' na pojednávaní o zvýšení výživného. Dôvodom neúčasti bola skutočnosť, že pojednávanie by psychicky nezvládol, navyše stále je PN. Uviedol, že momentálne nie je schopný mesačne platiť súdom stanovené výživné z dôvodu straty práce. Od decembra 2019 nie jeho zavinením, ale celkovou situáciou, odpadli im všetky zákazky, stratil prácu a je dlžníkom na zdravotnom a sociálnom poistení. Za nepravdivé označil tvrdenie matky, že na syna neplatí pravidelne. Každý mesiac matke posielala poštou peniaze tak ako ho zaviazal súd. Od roku 2017 na výživu dieťaťa posielal matke dvojnásobok súdom určenej sumy, teda 80,00 Eur a od roku 2019 každý mesiac k rukám matky posielal sumu 100,00 Eur. Z uvedeného je teda zrejmé, že absolútne sa nevyhýba žiadnej zodpovednosti ohľadne svojho syna. Taktiež je zavádzajúce tvrdenie matky, že o syna nejaví záujem. Vefakrát sa s matkou snažil skontaktovať ohľadne maloletého syna, chcel mu priniesť darčeky k jeho sviatku a na Vianoce, no navrhovateľka sa vždy na niečo vyhovára, napr. že syn je chorý, že niekam idú, stále niečo uvedie, prečo mu syna nechce dať. Nakoniec si jeho telefónne číslo zablokovala, a preto sa s ňou nedá kontaktovať ohľadne maloletého P. Uviedol, že po ukončení ich vzťahu tajila pred ním, že zostala z krátkeho vzťahu s ním tehotná, nechodila ani k lekárovi na pravidelné prehliadky pre tehotné. Až v ôsmom mesiaci si jej matka všimla, že je navrhovateľka tehotná a prinútila ju ísť k lekárovi. To, že sa stal otcom, sa dozvedel od svojej matky, ktorej to oznámila navrhovateľkina matka v práci so slovami, že jej dcéra si neželá, aby som to vedel. Keď matku dieťaťa náhodne stretne v meste, doslova pred ním uteká. V zahraničí pracoval len krátky čas v roku 2018. Celý rok 2019 pracoval ako živnostník na Slovensku. Odvolací súd žiadal, aby zväzil výšku výživného, pričom je schopný, resp. ochotný platiť výšku výživného v sume 130,00 Eur mesačne. Nikdy sa nevyhýbal zodpovednosti a skutočnosti tvrdené v odvolaní sa zakladajú na pravde. Za účelové zo strany matky považuje konanie o zvýšení výživného, keď zároveň mu odopiera styk so synom, keďže podľa matky nemá žiadne právo na výchovu, starostlivosť a styk so synom. K odvolaniu pripojil kópiu dokladu o úhrade pohľadávky Všeobecnej zdravotnej poisťovne v sume 572,35 Eur dňa 02.06.2020, keďže bol hospitalizovaný v nemocnici v Čadci. K odvolaniu boli zároveň pripojené fotokópie poštových poukážok o platení výživného za rok 2017 v sume 40,00 Eur mesačne, v roku 2018 v sume 80,00 Eur mesačne a v roku 2019 v sume po 100,00 Eur mesačne.

12. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať matke aj náhradu trov konania a právneho zastúpenia v odvolacom konaní v rozsahu 100 %. Dala do pozornosti, že otec nijakým spôsobom nevykonával osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, o dieťa sa nezaujíma a nestará sa o neho. Ak vo svojom odvolaní tvrdí, že posielala nad rámec súdom stanoveného výživného finančné prostriedky, tak mala za to, že takéto posielanie finančných prostriedkov nijakým spôsobom nenahradí osobnú starostlivosť otca o maloleté dieťa. Ak by otec mal záujem o dieťa a tento záujem by nebol iba hraný v odvolaní, ale naozajstný záujem, na základe ktorého by sa chcel otec s maloletým stretávať, vyvíjal by k tomu aj nejaké aktivity a nejakú činnosť. Maloletý sa stretáva napríklad so starým otcom zo strany otca, avšak otec od narodenia nejaví o syna žiaden záujem, nestretáva sa s ním a ani sa nezaujíma o jeho zdravotný stav. Takýto prístup otca nie je dostatočný a otec by si mal vstúpiť do svedomia. Matka ako samoživiteľka musí znášať všetky náklady sama a pritom ešte chodiť do práce. Naturálna starostlivosť je len na nej a je teda adekvátne, aby otec platiť aj vyššiu relutárnu náhradu, teda platiť väčšie finančné náklady na maloletého s prihliadnutím na skutočnosť, že ona nemá možnosť si oddýchnuť alebo maloletého zveriť otcovi na nejaký čas. V konaní boli tvrdené skutočnosti súdu dokladované. Zo strany otca však neboli dokladované jeho príjmy a výdavky, pričom

zdokladovanie príjmov, resp. výdavkov v odvolacom konaní je nedostatočné. Otec ignoroval súdne konanie, na ktoré sa nedostavil, a preto je potrebné vychádzať z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. V dopĺňujúcom vyjadrení zo dňa 09.07.2020 matka uviedla, že v roku 2020 otec uhradil výživné dvakrát, a to 15.04.2020 v sume 50,00 Eur a dňa 01.06.2020 v sume 50,00 Eur, pričom matka má vedomosť o tom, že otec pracuje ako živnostník v Českej republike a má stály príjem, pričom sa chváli koľko peňazí zarobí. Na základe uvedeného mala za to, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné a spravodlivé, a preto ho žiadala ako vecne správne potvrdiť. K vyjadreniu pripojila kópiu poštových poukážok o vykonaných platbách dňa 15.04.2020 a 01.06.2020.

13. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril, odvolanie bolo kolíznemu opatrovníkovi doručené dňa 30.06.2020.

14. Na vyjadrenie matky reagoval otec podaním doručeným súdu dňa 27.07.2020, v ktorom zdôraznil, že má úprimný záujem o výchovu spoločného syna P. a zopakoval svoje tvrdenia z odvolania, že matka robí všetko pre to, aby sa so synom nemohol stretnúť (zablokovala si telefónne číslo, sociálne siete, pri osobnom stretnutí pred ním uteká). Uviedol, že matka neumožňuje stretnúť sa s jeho synom ani jeho matke, keď pri osobnej návšteve, kedy stará matka priniesla dieťaťu plienky, kozmetiku a iné potrebné veci, matka uviedla, že si neželá, aby sme ich v živote otravovali a že nikdy malého neuvidíme a zatvorila pred starou matkou dvere. Matka si vo svojich tvrdeniach odporuje, keď na jednej strane tvrdí, že navyše posielané výživné nenahradí osobnú starostlivosť a na druhej strane domáha sa zvýšenia výživného na sumu, ktorá je pre neho likvidačná. Jeho životná úroveň je momentálne zlá, prišiel o prácu, má podlžnosti na zdravotné a sociálne odvody. Žije u svojej matky, ktorá mu aj finančne vypomáha a pomáha aj po psychickej stránke. Ešte raz zdôraznil, že súdneho pojednávania sa nezúčastnil nie z nebanlivosti, ale preto, že by to psychicky nezvládol. Svoje stanovisko k veci prezentoval pred kolíznym opatrovníkom, o čom je správa v súdnom spise. Zotrvával na svojom odvolacom návrhu a žiadal určiť výživné vo výške 130,00 Eur mesačne.

15. Na vyjadrenie matky kolízny opatrovník písomne nereagoval, vyjadrenie matky mu bolo doručené dňa 16.07.2020.

16. Vyjadrenie otca bolo doručené matke prostredníctvom právneho zástupcu dňa 01.08.2020, na ktoré už nereagovala.

17. Kolíznemu opatrovníkovi bolo vyjadrenie otca doručené dňa 01.08.2020, na ktoré taktiež písomne nereagoval.

18. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie vo veci samej vo výrokoch I. a II. v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách prvoinštančného konania zmenil podľa § 388 CSP.

19. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

20. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že otec sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu prezentovanými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

21. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46

ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov považoval návrh matky na zvýšenie výživného za dôvodný, keď ku svojim záverom dospel v kontexte vykonaných dôkazov, vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie vo veci samej zákonu zodpovedajúcim spôsobom a presvedčivo odôvodnil.

22. Na doplnenie považoval súd druhej inštancie za potrebné reagovať na odvolacie námietky otca formulované v jeho opravnom prostriedku.

23. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodiča voči dieťaťu. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciu pracovných príležitostí, primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. Výživné stanovuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania. Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napr. v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie, atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napr. v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia či zániku vyživovacej povinnosti, atď.). Ak sa tak stane, je možné previesť novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením, alebo dokonca zrušením vyživovacej povinnosti. Zmena rozsudku v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je prípustná od doby, kedy došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov sa musí týkať skutočností, na ktorých bolo založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu. Súd, ktorý má rozhodovať o novej úprave výživného, musí spoľahlivo zistiť, kedy došlo k zmene pomerov, rozhodnutie, ktorým sa mení pôvodné rozhodnutie, musí nadväzovať na pôvodné rozhodnutie vo svojom obsahu, ale i vo svojom výroku.

25. Krajský súd mal za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil zákonné podmienky pre posúdenie návrhu matky na zvýšenie výživného. Odvolací súd mal spoľahlivo preukázanú existenciu podmienok pre zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Od doby posledného rozhodovania, od poslednej úpravy výživného zmenili sa pomery, maloletý P. v čase posledného rozhodovania súdu mal 1 rok, v súčasnej dobe má 5 rokov a navštevuje materskú školu. Od doby posledného rozhodovania teda uplynuli 4 roky. Bežné výdavky maloletého dieťaťa boli matkou v konaní preukázané relevantnými dokladmi a vykonaným dokazovaním okresný súd dostatočne ozrejml skutočnosti týkajúce sa pomerov maloletého dieťaťa, ako aj matky maloletého dieťaťa. Otec sa k podanému návrhu, ktorý mu bol doručený dňa 18. marca 2020 písomne nevyjadril. Na výzvu súdu, aby predložil listinné dôkazy - potvrdenie o priemernom mesačnom čistom zárobku, resp. iných príjmoch (o daňovom základe), rozpis pravidelných mesačných výdavkov (podrobná špecifikácia pravidelných mesačných príjmov a výdavkov - vrátane účtovných a iných dokladov - náklady na bývanie, elektrinu, kúrenie, prípadne SIPO, náklady na stravu, ošatenie a podobne, ktorými môže svoje výdavky na základné životné potreby preukázať, prípadne doklady o zvýšených výdavkoch na domácnosť, zdravotnú či inú starostlivosť alebo lieky, výzvu súdu na oznámenie, či má otec inú vyživovaciu povinnosť, ak áno, voči komu, na základe akého rozhodnutia, v akej výške, otec nereagoval a zostal v konaní nečinný. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa otec nedostavil, doručenie predvolania mal súd vykázané dňom 29.04.2020. Okresný súd preto z verejne dostupných registrov (výpisom zo živnostenského registra, lustráciou v Sociálnej poisťovni), ako aj šetrením rodinného prostredia prostredníctvom kolízneho opatrovníka zisťoval osobné, majetkové a zárobkové pomery na strane otca, ktoré otec vo svojom odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil, namietal iba súdom určenú výšku výživného v sume 200,00 Eur, ktorá je podľa tvrdenia otca pre neho momentálne likvidačná.

26. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd správne postupoval, keď v záujme ochrany práv maloletého dieťaťa, pri zistení, že otec má príjmy z inej než závislej činnosti (registrovaný ako

SZČO) a nesplnil si povinnosť uloženú súdom preukázať alebo predložiť doklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, prezumoval výšku mesačného príjmu otca ako 20-násobok životného minima (§ 63 ods. 1 Zákona o rodine). Výška príjmu je v takomto prípade daná zákonom, a preto je ďalšia úvaha súdu o tejto otázke vylúčená.

27. Ak otec v odvolaní argumentoval len celkovými problémami v rámci podnikateľského prostredia, stratami zákaziek, pričom nedošlo k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti, na takéto všeobecné tvrdenia nemohol odvolací súd prihliadať. Rovnako z hľadiska rozhodovania o výživnom nemožno prihliadať na vzniknuté podližnosti vo vzťahu k sociálnej či zdravotnej poisťovni, pretože prioritne je potrebné plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu.

28. Ak otec argumentoval, že je práceneschopný, uvedené tvrdenie ničím nepreukázal, navyiac netvrdil, že by jeho zdravotný stav bol dlhodobo zhoršený do takej miery, že by jeho pracovný potenciál bol znížený do tej miery, že nie je schopný výkonu žiadnej pracovnej činnosti.

29. K námietkam otca, že matka mu neumožňuje stykať sa s maloletým synom, odvolací súd poukazuje na súdnu úpravu styku otca s maloletým dieťaťom v zmysle výroku IV. rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9C/25/2016-48 zo dňa 18. augusta 2016. Ak otcovi rozsah styku nevyhovuje, môže sa domáhať úpravy styku samostatným návrhom, kde budú jeho predstavy a požiadavky zhodnotené súdom v záujme zachovania rodinných väzieb otca a maloletého dieťaťa.

30. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, relevantne skúmal odôvodnené potreby maloletého P., ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery na strane oboch rodičov a na ich základe dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

31. Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozsudku pri vyčíslení nedoplatku otca na výživnom, ktorý v súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP s použitím § 2 ods. 1 CMP povolil splácať v mesačných splátkach, pričom takéto rozhodnutie sa javí odvolaciemu súdu ako správne, berúc na zreteľ v konaní zistené pomery účastníkov konania a tiež výšku nedoplatku.

32. Správny je tiež výrok napadnutého rozhodnutia, v ktorom bola konštatovaná zmena pôvodného rozhodnutia o výživnom v dôsledku zmenených pomerov (§ 157 CMP).

33. V zmysle § 65 a § 66 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Odvolací súd pristúpil k preskúmaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolaním nenapadnutému výroku o trovách konania, ktorý je zároveň závislým výrokom vo vzťahu k veci samej.

34. Okresný súd výrokom III. rozhodol podľa § 55 CMP tak, že otcovi uložil povinnosť nahradiť matke trovy konania v rozsahu 100 %, pričom dôvody svojho rozhodnutia uviedol v bode 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Keďže ide o výnimku z ust. § 52 CMP, pri rozhodovaní o trovách konania prihliadol na okolnosti prípadu a dospel k záveru, že je spravodlivé, aby otec nahradil matke vzniknuté trovy konania.

35. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že na pojednávaní dňa 28.05.2020 právny zástupca matky žiadal priznať náhradu trov konania s prihliadnutím na skutočnosť, že otec odignoroval súdne pojednávanie a ignoruje aj platby bežného minimálneho výživného, tiež s prihliadnutím na okolnosti prípadu.

36. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka. Toto všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula je prelomené v dvoch prípadoch: 1. náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon a 2. vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). Konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú uskutočňované vo verejnom záujme, nevychádza sa z koncepcie sankčného mechanizmu trov konania, ako je to v civilnom sporovom konaní, keďže sa jedná o konania, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 CMP), resp. súd môže prekročiť návrhy účastníkov

a prisúdiť aj viac (§ 40 CMP). Možno teda konštatovať, že konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú spravidla uskutočňované vo verejnom záujme a aj prípadnému navrhovateľovi, pokiaľ sa konanie začalo na návrh, nemožno klásť na ťarchu, pokiaľ konanie vyvolal, hoci si nebol úplne istý, či súd jeho návrhu vyhovie. Tak, ako bolo konštatované vyššie, vzhľadom na vyššie uvedené atribúty je dôvodné konštatovať, že aplikácia ust. § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla, a preto musí byť takáto výnimka aj náležite odôvodnená. Predpoklad, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci, za predpokladu, že si účastník konania nárok na náhradu trov konania uplatnil. Pri hodnotení kritéria, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, by nemal súd ako jediné kritérium zohľadňovať osobné a majetkové pomery účastníkov. Relevantné by mali byť práve okolnosti prejednávanej veci. Tu je potrebné odlíšiť prípadné jednorazové obštrukcie, ktoré vznikli zavineným konaním niektorého z účastníkov, kde je potrebné aplikovať ust. § 54 CMP. Pri aplikácii predmetného zákonného ustanovenia zákonodarca príkladmo uvádza napr. šikanózný návrh, resp. vyhodnotiť, ktorý z účastníkov spôsobil, že konanie muselo vôbec prebehnúť.

37. Nadväzne odvolací súd konštatuje, že podanie návrhu matky na zvýšenie výživného z dôvodu zmeny pomerov na strane účastníkov konania nemožno považovať za výnimočnú okolnosť, na ktorú by súd musel prihliadať, pretože pri takomto výklade zákona by súd v takomto type konania musel priznávať náhradu trov konania vždy. Prístup otca k riešeniu otázky určenia otcovstva v konaní na Okresnom súde Čadca č.k. 9C/25/2016 nemôže mať vplyv na posudzovanie okolností v prejednávanej veci o zvýšení výživného. Tieto okolnosti mohli byť hodnotené práve v konaní o určenie otcovstva. Neprítomnosť otca na súdnom pojednávaní dňa 28.05.2020 (jedinom v priebehu celého konania o zvýšení výživného) nemožno označiť za obštrukciu, ktorá by bola takej intenzity, pre ktorú by bolo možné uvažovať o aplikácii § 55 CMP. Otec svoje právo zúčastniť sa súdneho pojednávania nevyužil a súd na uvedenom pojednávaní vo veci rozhodol, keďže nepovažoval za dôvodné pojednávanie odročiť práve z dôvodu neprítomnosti otca. Výška výživného určená v konaní o určenie otcovstva, resp. okolnosť, že otec nevyužíva právo na styk s dieťaťom, rovnako tiež skutočnosť, že otec sám nepristúpil k plateniu vyššieho výživného (bez ohľadu na skutočnosť, že otec toto tvrdenie v odvolaní rozporoval predloženými dokladmi o vyšších platbách výživného v rokoch 2018 a 2019), neumožňuje prijať záver o výnimočnosti okolností, ktoré by súd mal zohľadňovať. Sociálnu odkázanosť či nepriaznivé majetkové pomery matka netvrdila a ani nepreukázala.

38. Odvolací súd, keďže nevzhladol v prejednávanej veci také okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo spravodlivé matke priznať náhradu trov konania, rozhodnutie okresného súdu vo výroku III. o trovách konania zmenil a podľa § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

40. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie

podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.